

O świętej Pelagii (na 8 października)

Tam, gdzie grzech zapanował,
 Tam jeszcze bardziej obfituje łaska –
 Taka nauka Apostoła Pawła.
 Modlitwami i łzami,
 Pelagio¹, 5
 Potop potknąć swoich licznych
 Osuszyłaś
 I skruchę okazałaś,
 Tak, że koniec twego życia dobrze przyjął Pan.
 Teraz wstawiaj się za nami 10
 U Niego.

Na Szymona Stylitę (na 1 września)

Ze zdrowego korzenia
 Dobry owoc wyrasta.
 Święty Szymon, gdy był dzieckiem,
 Łaską bardziej żył niż mlekiem:
 I na skałę teraz ciało wyniósł, 5
 A do Boga jeszcze bardziej umysł.
 Górne sfery uczynił mieszkaniem dla cnót
 I spaceruje pod niebem z boskimi Mocami.
 Tak Chrystusa zbawcy dusz
 Jest przybytkiem. 10
 Grób doczesnych twoich szczątków,
 O przesławny Ojcze,
 Źródłem jest uzdrowień.
 Z Aniołami już obcuje
 Twoja święta dusza – 15
 Godnie ją wielbimy.
 Możesz teraz wiele zdziałać,
 O Święty, u Pana
 I w tany wyruszasz
 W niebie z bezcielesnymi, 20
 Błagaj dla nas o zbawienie.

¹ W oryginale gra słów związana z imieniem (πέλαγος – ‘morze’) i aliteracja: Πελαγία / τῶν πολλῶν πταισμάτων τὸ πέλαγος / ἐξήρανας.

O świętej Barbarze (na 4 grudnia)

Zawstydziło się Zło,
 Przez kobietę pokonane,
 Gdyż wcześniej była Pramatka jego grzechu narzędziem.
 Z Dziewicy bowiem wcielone
 Słowo Ojca 5
 Nieodwracalnie i nieskalanie,
 Jak ono tylko wie,
 Uwolniło nas od przekleństwa
 Adama i Ewy.
 Chrystus godnie uwięczył 10
 Barbarę męczennicę
 I przez nią darował światu
 Miłosierdzie
 I win odpuszczenie.

O Eutymiuszu (na 20 stycznia)

Cieszcie się, Anioł rodzicom głosi,
 Bo dziecię wnet się narodzi –
 Z waszego łona.
 Imię radości będzie nosić.
 Już w ciele matki niosłeś ze sobą 5
 Dobrą nowinę.
 Potem w modlitwie już od pieluszek
 Wzrastałeś, Ojczy Eutymiuszu.

O świętej Tekli (na 24 września)

Oblubieńca mając w niebie – Chrystusa,
 Boga naszego,
 Komnatą ślubną i ziemskim kochankiem
 Wzgardziłaś,
 Tekło, pierwsza z męczennic. 5
 Na matki namowy głucha
 Za Pawłem roztropnie podążyłaś
 Na ramiona biorąc krzyża znak.
 Gdy cię ogień trawił – nie spłonęłaś,
 Dzikość zwierząt na łagodność 10
 Przemieniłaś.
 Foki przyprawiłaś o śmierć,
 Zanurzając się w Chrystusie

W wodzie chrztu świętego.
W tak szlachetnych zawodach 15
Wyróżniona
Nie ustawaj orędownić u Pana
Za tymi, co z wiarą świętują
Twoją pamięć wiecznie godną czci.

*Z języka greckiego przełożyła Agnieszka Heszen
agnieszka.heszen@uj.edu.pl*

ARGUMENTUM

*Hic Polonice vertuntur nonnulli hymni in sanctorum honorem Cassiae, abbatissae
Byzantinae, quae saeculo nono vivebat, adscripti.*